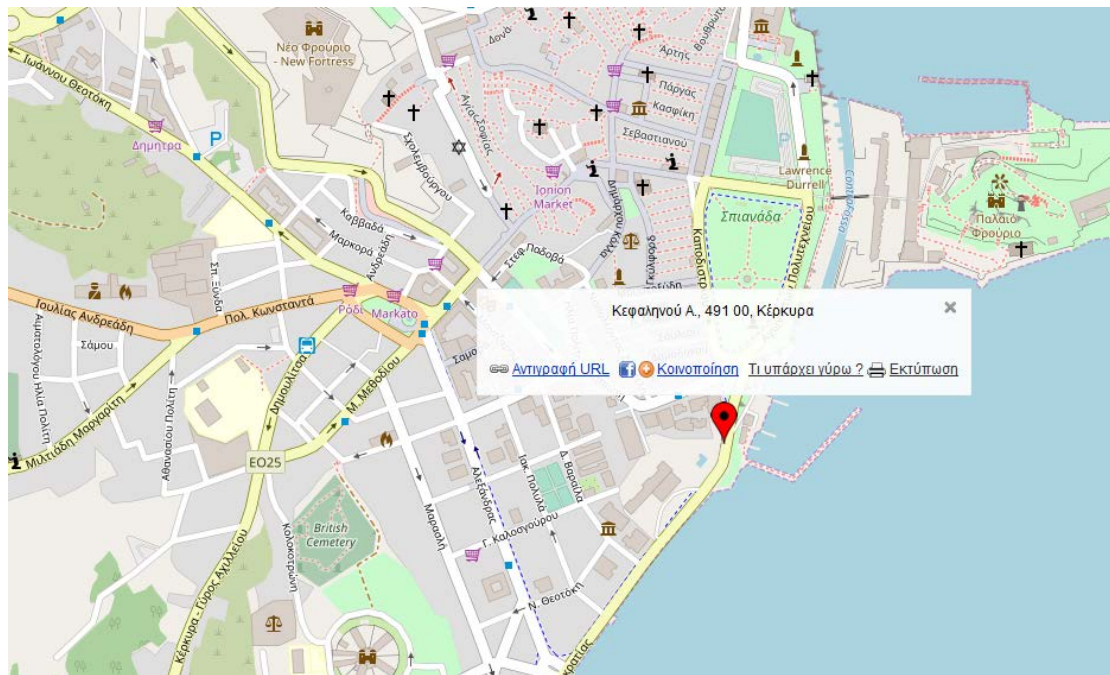
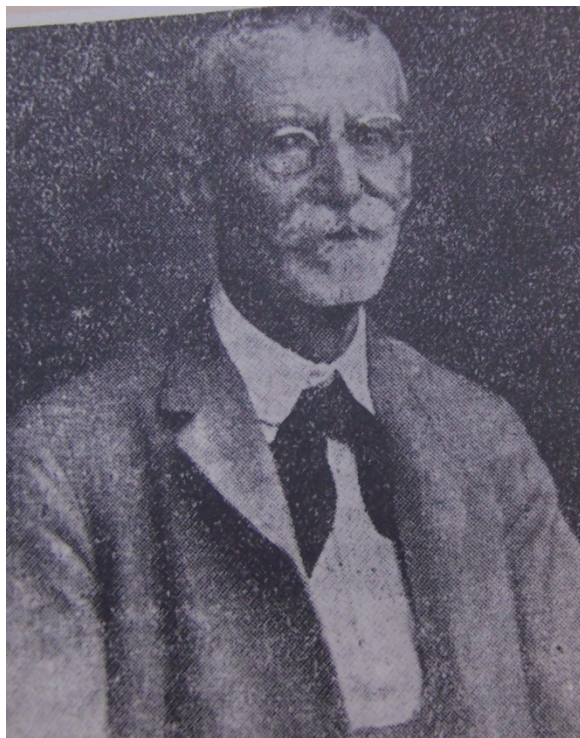

Οδός Ανδρέα Κεφαλληνού

Ο Κεφαλληνός Ανδρέας του Νικολάου, γεννήθηκε το 1856 στις Νυμφές της Κέρκυρας. Σπούδασε ινδική φιλοσοφία και φιλολογία στη Φλωρεντία και στο

Μόναχο και ειδικεύτηκε στην ινδική φιλολογία και τα σανσκριτικά. Ενώσω ακόμα σπούδαζε ασχολήθηκε με τη μετάφραση και το 1880 τύπωσε στην Ιταλία αποσπάσματα από τα Οσσιανικά ποιήματα του Μακφέρσον.

Με την επιστροφή του στην Ελλάδα το 1886 διορίστηκε καθηγητής στο πρακτικό Λύκειο της Αθήνας και αμέσως μετά εκλέχθηκε Υφηγητής ινδικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Η απουσία ενδιαφέροντος εκ μέρους των φοιτητών τον ανάγκασε να επιστρέψει στην Κέρκυρα το 1889 για να διδάξει στην Μέση Εκπαίδευση.

Φίλος του Λορέντζου Μαβίλη, του Ντίνου Θεοτόκη και του Νικοκάβουρα, υπήρξε από τους πρωτεργάτες του δημοτικισμού έχοντας πρότυπο τον Ιάκωβο Πολυλά. Ασχολήθηκε με την λογοτεχνία, την ποίηση και την μετάφραση από τα ιταλικά και τα σανσκριτικά, ενώ το 1910 και 1912 εκλέχθηκε βουλευτής Κέρκυρας. Ο απροσδόκητος θάνατος του γιού του το 1916 ανάγκασε τον λόγιο κερκυραίο με την

αγέρωχη κορμοστασιά να αποσυρθεί από το προσκήνιο της πνευματικής ζωής της Κέρκυρας. Το 1910 ήταν Γυμνασιάρχης στην Κέρκυρα.

Εξελέγη Βουλευτής Κέρκυρας το **1910** και συμμετείχε στην Β' Αναθεωρητική Βουλή από 28 Νοεμβρίου **1910** μέχρι 20 Δεκεμβρίου **1911** και στην ΙΘ' Περίοδο από 11 Μαρτίου **1912** μέχρι 18 Απριλίου **1915**. Όμως η εκλογή του ακυρώθηκε επειδή ήταν δημόσιος υπάλληλος. Στις εκλογές της 11ης Μαρτίου **1912** εισχώρησε σε μία ομάδα μαζί με τους Λίνο Κογεβίνα, Βασίλη Πουλιάση και τον Λευκαδίτη Πέτρο Φίλλιπα Πανάγο και συνεργάστηκαν με τον Κωνσταντίνο Ζαβιτζιάνο, σε μία προσπάθεια ανανέωσης του φιλελεύθερου πολιτικού δυναμικού της Κέρκυρας, αντιπαραθέτοντας φιλοαγροτική πολιτική, έναντι του κόμματος των Θεοτόκηδων.

Μετάφρασε ξένους ποιητές ιδίως από τα ινδικά. Εξέδωσε επίσης τη διατριβή *“Αι Ελληνίδες εταίραι εν τω ινδικώ δράματι”*. Απεβίωσε το 1943.

Πηγή: www.vouleftes-kerkyras.com